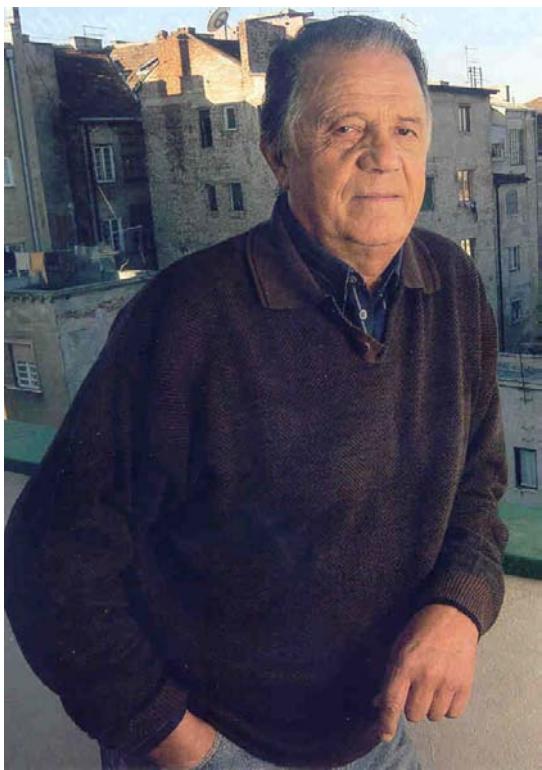

NA VRHU PIRAMIDE

Bora Todorovic, glumac

Godina 2003. bila je zaista njegova. Gde god su publika i ziriji videli film „Profesionalac“, izazivao je ovacije i dobijao nagrade. Za najboljeg glumca proglašen je na festivalima u Nisu i Monte Karlu, film je osvojio najvise priznanje u Montrealu, odusevio je publiku u Ljubljani, Parizu, Becu...

Pomalo vec navikao na domace nagrade, Bora Todorovic se iskreno raduje izuzetnom priznanju u Monte Karlu, ali napominje da jos ne zna sta je to trebalo da primi iz ruku predsednice zirija Virne Lizi, jer je u to vreme bio privatno u Americi. Podsecamo ga da film „Profesionalac“ Duska Kovacevica nije bas sjajno primljen posle premijere u Beogradu, za sta Bora ima objasnenje:

u ondasnjoj Jugoslaviji.

– Nazalost, prema Dusku, kao prema filmskom reditelju, u Beogradu postoji iracionalni odijum. Dusko je pre „Profesionalca“ napravio film „Balkanski spijun“ koji je publika veoma dobro prihvatila, uostalom, publika je isto tako docekala i ovaj film. Nas najbolji dramski pisac je i kao filmski reditelj odlicno ispricao pricu, a kud ces vise nego da te film drzi u napetosti od pocetka do kraja. To je sustina americkog filma. Medjutim, Dusko je usao u tudj prostor i jednostavno nije docekan sa odusevljenjem. Ali, srecom, uspeh filma u svetu dovodi stvari na svoje mesto.

Bora Todorovic (74), rodjeni Dorcolac, zaljubljenik u Savu, poslednjih godina zivi na relaciji Beograd–Budimpesta i Beograd–Prag. Pozorisna publika ga je minulih sezona pamtila po predstavi „Lari Tompson“ u Zvezdara teatru, a sada igra i glavnu ulogu u drami „Povratak“ Harolda Pintera. Todorovic spada u onu vrstu glumaca koji lici sarm prelivaju na scenu, kao sto su to pre cinili Pavle Vujisic, Zoran Radmilovic, ili kako to danas radi Dragan Nikolic. Kao mlad, igrajuci u TV serijama, doziveo je enormnu popularnost i postao jedan od najomiljenijih glumaca

Kako tumacite svoje veoma uspesno glumacko trajanje?

– Sredisnje godine moje karijere bile su obelezenе vrlo posebnom, gotovo bih rekao privatnom, duhovitoscu, koja je vladala medju nama, glumcima. Bila je to ista vrsta takmicenja kao i u ostvarenju nekih uloga. Tako smo se razvijali i nadigravali jedni druge. Verovatno ima nesto i u genetici da igram i trajem na ovakav nacin. Ocjigledno sam veoma prisutan i veoma „ziv“ glumac koji prati savremeni glumacki trend, ako mogu tako da kazem. Bata Stojkovic je sjajno odigrao ulogu u „Profesionalcu“ u Zvezdara tetatu, a ja sam bio ubedjen da cu na filmu biti veoma uspesan. Obojica smo talentovani, iskusni glumci, a ja sam imao malu prednost nad Batom jer su mogucnosti za glumacku kreaciju bile znatno vece s obzirom na to da je rec o filmu. Naravno, intimno mi znace sva ta priznanja, ali ja nisam u godinama da bih se uzneo, niti da mislim kako ce se posle ove uloge bog-zna-sta dogoditi. Istina je samo da zelim da odigram jos jednu ulogu do koje mi je stalo. Jednu poput Luke Labana. Ali, ne zelim o tome da govorim.

Vi ste brat slavne glumice Mire Stupice, za koju kazete da je „veoma vitalna i zdrava jabuka u nasoj porodici“...

– Iako smo oboje glumci, gluma nikada nije bila nase zajednicko polje. Mi smo celog života prvenstveno brat i sestra, onakvi kakvi smo bili kad sam ja bio dete, a ona starija sestra. Mi razgovaramo o našim danima detinjstva, govorimo o našoj pokojnoj mami i pokojnom tati koga ja i ne pamtim... A o ulogama nikada nismo pricali.

Javnost uglavnom zna da je glumac i muzicar Srdjan Todorović, zvani Zika, sin Bore Todorovića iz prvog braka sa balerinom Snezanom. Iz drugog braka sa Amerikankom Karolinom imate kceri Danu i Taru. Dana je završila filmsku akademiju u inostranstvu, radi u Ujedinjenim nacijama u Beogradu i u „Profesionalcu“ je igrala vasu cerku! Tara ima deset godina i znamo da je vasa ljubimica. Kako su vasa deca ocenila to sto radite u novije vreme?

Zvezdara Theatre stage

– Moj sin je, inace, veoma skrt na recima i veoma strog kriticar. Posle premijere „Profesionalca“ bio je zaista odusevljen. I upravo tamo gde ja sebe najmanje volim, on me je tu najvise hvalio. Za jedan deo uloge mi je rekao: To je za mene nedostizno! Cerka Dana je i sama ucestvovala u filmu i veoma je ponosna na tatu. A Tara nije gledala film. Moja zena je ponekad pozove kada se pojavit na televiziji da me vidi, a ona odgovara: Ne mogu, igram se! Ta vam je likom i temperamentom na nas, Todorovice.

Sa suprugom Karolinom i cerkom Tarom poslednjih godina zivite u Pragu, ali bez Beograda ne mozete..

– Vec deceniju i po zivim na relaciji Beograd-Budimpesta, a poslednjih godina izmedju Praga i Beograda. Tako da sam ja jedan od boljih musterija Jat Airwaysa. Mozda ne bi bilo lose da to ponekad uzmu u obzir. Beograd je moj rodni grad, pripadam onom specifickom sloju Beogradjana koji, ma gde bili, svojim su sredistem uvek na Dorcolu ili na Cuburi. Ja se divim Budimpesti, a narocito Pragu, divim se lepoti i kulturnoj

ponudi tih gradova, ali ja volim ovaj i ovakav Beograd, u kojem se osecam svoj, medju svojima. S druge strane, ne treba zaboraviti da je i Beograd odavno bio znacajan kulturni centar. Bez obzira na rezime, na ekonomske i političke okolnosti, on je uvek bio i ostao otvoren grad u kojem se stalno nesto znacajno dogadjalo.

S druge strane, ti stranci koji dolaze u Beograd ne kriju svoje odusevljenje našim gradom. Tako je i moja zena, koja je ovde prakticno vec 27 godina, vezala svoj život za Srbiju. Jos malo cemo biti u Pragu, a iduce godine nameravamo da se sasvim vratimo u Beograd.

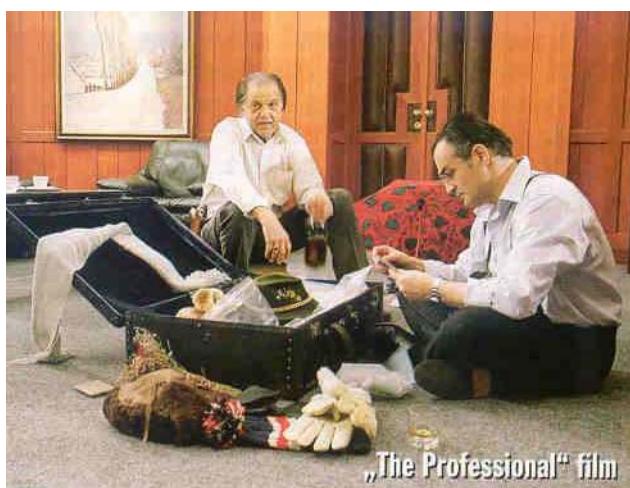
U Beogradu su vasi prijatelji i kafane. Oni cine nerazlucivi deo vaseg života. Na Savi se mozete videti sa Draganom Nikolicem i drugim prijateljima sa kojima decenijama drugujete.

– Gaga je moj prijatelj, mi smo deca sa beogradske kaldrme. Nase drustvo je vrlo heterogeno, tu su nasi drugari iz kraja, iz skole i sa ulice. Nas dvojica smo sličnog (siromasnog) porekla i sličnog vaspitanja. Najpre sam ja njega gledao kao sina, a onda je on postao veliki glumac. I jos nesto nam je zajednicko: obojica smo veliki radnici koji traju.

A kada je o kafani reč, ona je deo naseg drustvenog bica. Sa kime god treba da se vidim, vidimo se u kafani. I sta, sad, da pijem? Ne pijem sokove jer me goje, kafu ne pijem zbog pritiska, i onda moram da uzmem jedno pice. A jedno pice nema nikakvog efekta i onda popijem onoliko koliko mi prija.

Citaoci pamte vase zustre intervjuje u kojima ste na sav glas osudjivali prethodnu vlast u Srbiji. Takodje primećuju da ste danas sasvim van politike i da o njoj malo govorite.

– Nestale su sve moje iluzije kada je reč o politici i promenama. Pokusavam da živim kao svaki drugi čovek koji ima svoje zanimanje i svoju porodicu. Mislili smo da je odlaskom Miloševića dosao kraj nasim mukama. A evo, opet smo u nekoj političkoj kaljuzi. Opet afere, iza svakog tendera neka kriminalna radnja, okrenuti smo isključivo sebi i to na najprimitivniji, najrudejni i najkriminalniji način. Pogledajte samo Češku. Onako kako su se Česi i Slovaci razisli, kucnuvši se casama i popivši sampanjac, tako je tekla i njihova privatizacija. Češka je zaista država za ugled. Procenat nezaposlenosti u toj zemlji je između jedan i nula.

„The Professional“ film

Može zvučati skaredno, ali sve više mi se čini da mi ne možemo bez neke vrste protektorata. Valjda smo od Turaka navikli, pa preko kraljeva, do Broza i Miloševića. Niko nije imao potrebu da izadje na ulicu i vikne: Dole Tito! Tako smo masovno postajali članovi Saveza komunista.

Nikada niste bili član te partije.

– Pa, nisam bio član Partije jer me nisu hteli. I bilo mi je užasno krivo što me niko nije predložio. Valjda im nisam bio dovoljno ozbiljan. Znam i neke druge koji su se zezali kao ja, ali njih su predlagali i oni su ulazili u Partiju. A mene bas niko da predloži.

Na desetine uloga odigrali ste u Beogradskom dramskom pozoristu, Ateljeu 212, Hrvatskom narodnom kazalištu, Zvezdara teatru... Snimili ste desetine filmova i TV serija, dobili veliki broj nagrada...

– To znači da sam 40 godina na vrhu glumачke piramide, a to nije lako. I zbog toga imam razloga da budem miran i spokojan.

izvor: "Jat Review"